

Тѣзи, които искатъ нашето щастие, ние имъ казваме; надалечъ да сте отъ насъ! Тѣй е, духовнитѣ хора прѣдъ външнитѣ минаватъ за извѣяни хора. Не, приятели има ли духовностъ въ вѣлцитѣ, въ псетата? Духовното, възвишеното въ васъ Богъ го е създалъ. Възвишеното въ насъ е създало нашата глава. То я издигнало. Божественото въ насъ е причината за нашето развитие. Божественото въ насъ създаде ржката; Божественото въ насъ създаде краката. Ние сме двоенъ човѣкъ: отъ пѣпа надолу ние сме животни, а отъ пѣпа нагорѣ — човѣци. Вие ще кажете: какъ, азъ да съмъ живоотно! Да, има животинско у тебе. Свързани сме ние. Азъ не взимамъ това нѣщо въ лошъ смисълъ но казвамъ, че животинското, човѣшкото и Божественото въ насъ сж прѣилетени въ едно и всичко това работи въ човѣка.

Ще ви прѣдставя другъ примѣръ за закона на съпоставянето. Взимамъ го отъ една евангелска църква. Връща се единъ благочестивъ евангелистъ отъ църква и казва на жена си „Много ми е мъчно днесъ, не можахъ да се помоля, както трѣбваше“. Жена му го пита: „Защо не можа да се молишъ?“ — Не зная да ти кажа, или не, но видѣхъ едно нѣщо, че има много хора, които могатъ да се молятъ по хубаво отъ мене. Като гледахъ какъ се молиха днесъ прѣдъ мене двама млади, отиде ми сърцето! „Кажи да видимъ!“ — Двама млади, мома и момъкъ, около 21-годишни, стояха прѣдъ мене и се молиха. Той ѝ казваше: Милчкѣ, ти си моето божество, азъ безъ тебе не мога да живѣя“. И тя слуша. Слушамъ ги и азъ и си казвамъ: ето на, този момъкъ познава боже-